quod pōt totum illud qđ pōt populus. C. que ſit lon. cōſue.
in rubꝛica nec requiſiti fuerūt adminiſtratores ciuitatis ⁊
ſic euidēter ⁊ clare pꝫ ciuitatē floꝛētie nunq̄ꝫ iuſticiā dene-
gaſſe cum pro ea miniſtrāda nō fuerit vllatenus requiſita.
Quarto peccat dcā laus repꝛeſaliarū qꝛ fuit petitum pp
debitū ꝯctum ut dicebať per Jacbe. de ſocietate magaleoꝝ
habitatoꝛē ianue tpe ut dꝛ contracti debiti ⁊ allegatꝫ fuit
dcm̄ Jacbe. ſe abſentaſſe a ciuitate ianue creditoꝝ mole vñ
debuit de abſentia ineſtigari ſolēniter ꝑ inueſtigationē ſoler
tem. ff. de uer. ob. l. hoc iur. alʳ enīꝫ nō potuit dari cur. bonis
eius ut abſentis ⁊ fugitiui de qua abſentia nō fuit nec do-
ctum nec oſtenſū ut euidēter cōſtat exactis qđ ultra qđ pe-
nis eſt nec apparet in actis ꝙ ſaluus bladus qui fuiſſe dicit
curatoꝛ bonoꝝ datus Jacbe. fuerit cura. ſuū ergo mandatū
non inuenio inter acta vnde ois exaiatio teſtium facta ad li
quidationē debiti facta inueniť partibus abſentibus quarū
intereſt uel intereſſe pōt uel poterat nō citatis uel monitis
uel alʳ requiſitis ergo exaiatio nulla ut. l. ea que. C. quō ⁊
qñ iu. C. de teſti. l. teſtiū qm̄ lꝫ dictus ſaluus bladus pñs fue
rit de eius mādato nō conſtat. Quinto peccat dicta laus
que nūc producit coꝛam illuſtri. d. duci ianuēſi qꝛ exēplū eſt
non oꝛiginale ꝑ ea que vidi non autenticatū ſm̄ iuris foꝛ-
mā ut ex ſcriptura exēpli p̄dicti euidenter apparet vñ hanc
laudū cōceſſam fuiſſe non probať ꝑ acta p̄dicta. C. de edē.
auc. ſi quis in aliquo uirtute igiť ⁊ vigoꝛe dci exēpli non dꝫ
dux moueri ad ꝑmittendū vti repꝛeſalijs ſupꝛadictis ⁊ his
igiť concludendū eſt ꝓpter quinqꝫ notabiles defectus foꝛ-
males dictas repſalias non opitulari allegantibus eas qm̄
oia agitata p̄termiſſa ſubſtantiali foꝛma radicitus nulla ſunt
nullūqꝫ producunt effectū. C. de ſen. ⁊ interlo. ꝓlatam. ff. d
tranſac. l. cum hij. §. ſi pretoꝛ uiſo de peccato foꝛme ⁊ ꝓba-
tionis ſubmittemus articulū defectus ſubeſt dcē laudis ⁊ di
co ēt ſi rite dicta laus cōceſſa fuiſſet tñ ipſi laudi ⁊ ꝯ ipſā fo
re p̄ſcriptum lapſu. lxxx. annoꝝ uel circa intra qđ ois pupil
laris etas includiť ⁊ incluſa ad p̄ſcriptionis conſumationē
non obſtat tāta eſt tpis diſcurſio ut pꝫ ad ſenſum quo curſu
tpis omne ius tolliť publicū ⁊ priuatū. C. de ānali. p̄ſcrip.
xxx. annoꝝ. l. ſicut ⁊ . l. oēs lꝫ hoc qñqꝫ fallat in. l. compit. e.
ti. ⁊ in alijs caſibus notatis per Jo. an. in. c. i. de reg. iur. li.
vi. per Inno. de p̄ſcrip. c. cām inter quos iſte non eſt. Quia
igitur oē ius tanto curſu tpis eſt ſublatū defecit dicta laus i
ſui ſubſtantia ſi quā ullo tpe habuiſſet. ff. rē ra. ha. l. fi. de ad
miniſtra. tu. l. ſi pupillus alterū hanc ēt laudē ⁊ ſi ei nō eſſꝫ
rite ⁊ recte cōceſſa dico indubitanter ad pñs exerceri non
poſſe ꝯ cōe floꝛētie Ratio me mouens qꝛ remediū repſalia
rum eſt remediū tediale introductū ꝯ contumaces in iuſti-
ciā denegando ut materiā habeant iuſticiā miniſtrādi ſicut
ꝯ cōtumaces multa alia iuris remedia introducta ſunt. ff. de
re. iur. l. cōtumacia. Conſtat aūt oia remedia tedialia iuribꝰ
vacuari ⁊ ad priſtinū ſtatutū reduci cum eoꝝ cōtumaciam
purgant ⁊ id faciant ꝓpter qđ dicta remedia ſunt conceſſa
Ratio eſt qꝛ ſatiſfaciunt debito ad qđ ſunt aſtricti qđ autꝫ
debitū ſatiſfaciat illud liberať ut inſti. qui. mo. tol. ob cōitas
aūt floꝛentina facit quicquid dꝫ ergo ceſſet dictū remedium
tediale dictaꝝ repꝛeſaliaꝝ caſus ſingularis eſt in. l. ſi pecu-
nie. ff. ut leg. no. ca. ⁊ ibi per bar. per cy. in. l. ꝓperandꝫ. §.
ſin aūt reus. C. de iudi. nec ad hāc cōtumaciā expurgandaꝫ
certa tpa ſunt p̄fixa ut pꝫ in eo qui miſſionē in reali paſſus
eſt ꝓpter cōtumaciā ſuā qui non oi tēpoꝛe excuſat cōtuma-
ciā ſupꝛadictā offerendo ſe liti ut. l. ij. C. ubi in rem act. con
iunct. que habenť in. l. conſentaneū. C. quō ⁊ quādo iu. in
l. ſi quis emptōis. §. fi. C. e. ti. hoc ſi ſatiſfacere uelit contu-
max ea ſola ſatiſfactōe que conceditur de iure cōi Secus ſi
ea que cōcediť ex aliquo ꝓuilegio ut. l. de die. §. plane. ff. qui
ſatiſ. co. quē ad hoc reputo ſingularē vnde cōcludendum tā
ex defectu foꝛmali q̄ꝫ naturali uel ſubſtātiali his repꝛeſalijs
non poſſe incipere nec uti illi qui aut quoꝝ auctores iaꝫ eſt
tantum tp̄s elapſum nunq̄ꝫ uſi fuerunt uerū quia in ꝯtrium
allegatur ſolum cōtra pꝛeſcriptionis diſcurſū ut non obſtet
tempoꝛis tanti elapſus tria in cōtrarium allegaui. Primo
qꝛ pꝛeſcriptio non cucurrerit niſi poſtq̄ꝫ dies ceſſerit ⁊ ue-
nit quoniam ante nondum dies experiundi uenit qꝛ nullus
floꝛentinꝰ ianue acceſſit vñ repꝛeſalie tacitā habēt conditio
nem ſiquis venerit ⁊ antequam purificata dies non ceſſit
neqꝫ uenit de uer. ſig. l. cedere diē. Secundo qꝛ ⁊ ſi aliquis
acceſſiſſet ⁊ ēt cōtra ipm̄ nō fuiſſet facta executio dicte lau
dis ſolum ꝯ illum eēt decurſa p̄ſcriptio nō contra omnes.
Tertio qꝛ repꝛeſalie omnes dicunť fuiſſe ſuſpēſe ꝑ tm̄ tēpꝰ

ꝙ tpe ſuſpitionis detracto de medio nōdum currit dcā pꝛe
ſcriptio iccirco ad iſta tria ſigillatim opoꝛtet nos ſubmitte
re rñſum. Reſpōdeo igiť ad primū dum dicit ꝙ repꝛeſalie
tacitam cōditionem habuerūt. ſ. ſi aliquis floꝛētinus appli-
cauerit ianuam uel diſtrictū. ⁊ dico ꝙ cōcedo de plano ꝙ
anteq̄ꝫ dies cedat ⁊ ueniat nō currit pꝛeſcriptio. Sed dies
venit ⁊ ceſſit ⁊ veniſſe ⁊ ceciſſe diciť lꝫ reus ſecum agēdi
ꝑtātem nō faciat quo ad hoc vt incipiat curſus p̄ſcriptōis
lōgiſſime tex. eſt in. l. ſicut. C. de p̄ſcrip. xxx. an. vbi currit ꝯ
abſētem ꝯ militem ꝯ mulierem ⁊ currit ēt ignoꝛāti lꝫ locus
ſit reſtitutionis medio ut ibi gl. dicit ⁊ eſt caſus in. l. i. ⁊. l.
ait p̄toꝛ. ff. ex qui. cau. ma. Tūc ergo verū eſt ꝙ ubi reus ſe-
cum agēdi ꝑtātem nō facit qñ p̄ſcriptōis tp̄s abinitio vtile
eſt ut. l. i. de diuerſ ⁊ tpe pꝛeſcrip. Sed p̄ſcriptōis longiſſi
me tempoꝛa ſunt cōtinua ⁊ incipit curſus ex tunc cū actio
nata eſt nec quicq̄ꝫ aliud deſiderať ad curſum niſi ſola actō
nis natiuitas ut. d. l. ſicut ibi. Ex quo cōpetere nō ceperūt.
C. de anna. excep. l. i. ibi ſꝫ ex quo abinitio cōpetit ⁊ ſemel
nata eſt. ⁊ ita cōſulo ego Ang. ⁊c. cxcvij.

De incendio ⁊c.

Incendium Eſt oꝛtum in domo ticij fabꝛi in qua di-
ctus ticiꝰ habitabat ⁊ fuſinam ⁊ fabꝛicā habe
bat qua pꝛo fabꝛica vtebať ⁊ igne excreſcēdo
⁊ multum valido ita ꝙ veriſimiliter dubitatio fuit ne edeſ
vicinoꝝ trāſiret ⁊ eas cōburret hij qui accurrerūt incitati
ꝓpter ſonum cāpanarum ⁊ clamoꝛē hominū domum cō-
tinguam illi domui ticij depoſuerūt cā incendij arcendi que
domus depoſita erat ſempꝛonij. Et ex igne tota domꝰ titij
fabꝛi cōbuſta fuit modo dictus ſempꝛonius petit emēdatio
nem dicte ſue domus ⁊ aliquaꝝ ſuppellectilium que fue-
rūt cōbuſte. Queriť an poſſit ⁊ a quo debeat petere. ſ. vel
deponētibus uel a titio fabꝛo uel a vicinis qui cōmodū vi-
denť ex depoſitōe ſuſcepiſſe ⁊c.

In queſtione Propoſita du-
bium faciūt mihi
plura. Primo qꝛ ſi agēs cōtra fabꝛum alle-
gat culpam ⁊ ſic intētionem ſuā fundat ex cul-
pa illam ꝓbare dꝫ ſi faber cōuentus negat illam ex regula
ei qui dicit ⁊c. ⁊. ff. de proba. l. quoť. §. qui dolo probať ex
pꝛeſſe. C. de pigno. actio. l. ſi creditoꝛ vbi ꝓbato caſuꝫ amiſ
ſionis pignoꝛis qui dicit amiſſionē factam culpa dꝫ ꝓbare
culpaꝫ ⁊ hoc tenuerūt mar. ⁊ Jo. ⁊ ēt Azo. ⁊ Accur. poſt
eos lꝫ Bul. fuerit in opi. ꝯria qñ debitoꝛ cōfitetur ꝑditionē
Et ꝓpterea dicit glo. ꝙ ſub iudice lis eſt. Et pro hac parte
ꝙ culpa ſit ꝓbanda ꝯ fabꝛum facit qꝛ incēdium pōt oꝛiri in
domo cum culpa ⁊ ſine culpa lꝫ plerūqꝫ culpa vt. ff. de offi.
pꝛiui. l. nam ſalutem ver. ⁊ qꝛ plerūqꝫ cum igiť culpa poſſit
adeſſe ⁊ abeſſe ⁊ culpa ſit cā ⁊ fūdamētū intentionis agē
tis allegans eam ꝓbare teneť qꝛ ad victoꝛiam repꝛobādaꝫ
ꝓbatio dꝫ eſſe neceſſario cōcludens ut habeť de ꝓba. in p̄
ſentia ꝑ hoc qꝛ eſt pꝛeſumpto. Ex ſuſpitionibꝰ aūt homi-
nis aut iuris nemo damnādus eſt. C. ſi quis impera. male.
dixit. l. i. ff. de penis. l. abſētem ⁊ euitať ſuſpitionis effectus
ꝑ iuramētum purgationis. ff. rerum āmo. l. marcellus. C. d
iure deli. l. fi. §. licētia de eden. l. ſi quis ex argētarijs. §. p̄toꝛ
C. de bonis aucto. iudi. poſſi. l. fi. C. de iure do. impe. C. de
penis in auct. nouo iure. C. de his qui ad eccle. ꝯfu. l. fi. C.
de fide inſtrumē. l. fi. Nec mirꝫ ſi ſufficit iuramētum purga
tionis qꝛ ſolum p̄ſtatur ad expugnādam cōſciam hominis
que ſoli deo ⁊ illi de cuius cōſcia tractať eſt no. ut inſti. de
actio. §. alie. Et iō cum aliter ꝓbari nō poſſit alio nō appa-
rēte niſi foꝛſan ſola ſuſpitione ſufficere videť iuramentum
purgationis vt dixi. Secūdo facit dubium ꝙ ita domus
dirupta fuit de mādato curilium ⁊ ſic iuſte ut. l. ſi alius. §. ē
⁊ alia. ff. ꝙ vi aut clam. Quoniam ⁊ auctoꝛitate ꝓpꝛia viā
potuiſſent dirimere ne ignis longius euolaret quo ad hoc
ut nec teneanť acquilia nec in factum. ff. ad. l. aqui. l. ſi quis
fumo. §. i. ⁊. l. quēadmodum. §. item labeo iam igiť ad emē
dam damni nō videť agi poſſe qꝛ tūc ſolum agiť cū dānꝫ
datur iniuria. l. nō videť. ff. de regu. iur. ⁊. ff. ad. l. acqui. l. ſꝫ
quecūqꝫ. §. iniuriam. Tertio qꝛ addiť afflictio. ſ. fabꝛo cu
ius domus cōbuſta eſt que veriſimiliter eſt ex ꝑditione ſub
ſtātie ſeu vſqꝫ ad animā cōdolere ſicut fecit Job. ff. d ꝓba.
l. cum de indebito cōiuncta. l. diuus marcus. ff. de offic. p̄ſi.
Quarto qꝛ meis tpibus multa incēdia vidi quibus do-
mus vicinoꝝ ſunt cōbuſte ⁊ quādoqꝫ pro remedio alioꝝ
ſunt dirupte ⁊ nunq̄ꝫ vidi ad hoc remedium conuolari.

Quinto